

Publicerad 2008-06-13 23:35 av Ebba

harhjärta

helena med himlen och jag
lekte tystnad på varsitt rum
med trasig burktelefon i ett snöre
i varsin ände hängde vi lösa i varandras fönster

helena i himlen välkommen hem

helena från himlen som jag inte längre kan se
satt på taket
på kanten över den gula väggen och fönstren med
alla blickarna och skrattande munnarna
blåste rökringar över människorna nedanför molnen
och låtsades hoppa ner
i ett enda andetag lät hon sej själv falla in i mej

helena i himlen med ett enda leende och ett enda roads

helena med himlen och jag
har redan skrattat klart
vi flyger lågt för vi vet att vi kan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ebba med Poeter.se id #4361 innehar upphovsrätten